

คิดสักนิด...สะกิดใจ

สวัสดีครับพี่น้องที่รัก...วันนี้ขออนุญาตแบ่งปัน ความเป็นไปของพ่อ ที่กำลังกระทำภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ในการเตรียมตัวด้านทักษะภาษา เพื่อการศึกษาต่อไป

ตอนนี้พ่อเรียนอยู่ที่เขตมีนบุรี ชื่อว่า โรงเรียนร่วมฤดีอินเตอร์เนชั่นเนล (RIS) ซึ่งเป็นโรงเรียนของคณะพระมหาไถ่ประจำประเทศไทย โรงเรียนแห่งนี้เรียกได้ว่าเป็นโรงเรียนอินเตอร์ หรือนานาชาติ ที่สอนความรู้แก่นักเรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ (เท่าที่พ่อเห็นก็มี ชาวญี่ปุ่น เกาหลีและชาติอื่น ๆ บ้าง) คล้าย ๆ กับโรงเรียนภาควิชาอิงลิชโปรแกรม (English program) ที่สอนด้วยภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนต่าง ๆ ที่เราพบเห็นในปัจจุบัน แต่สร้างบรรยากาศให้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลา เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษา ซึ่งพ่อเห็นเด็กเล็ก ๆ พูดอังกฤษคล่องจนพ่ออาย เพราะมีการเรียนและฝึกฝนตั้งแต่เด็ก ๆ

สำหรับสมาชิกในชั้นเรียนของพ่อ จะเป็นนักบวช พระสงฆ์ที่เตรียมตัวเรื่องภาษา มาเรียนร่วมกัน มีชาวเวียดนาม 4 คน และเป็นนักบวชไทย 3 คน มีซิสเตอร์ที่ร่วมเรียนด้วยคนหนึ่ง เป็นซิสเตอร์คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า แห่งกรุงเทพฯ ดูไปดูมาที่ไหนได้ คือ ซ.วิมลรัตน์ที่เคยอยู่ที่วัดอัสสัมชัญของเราเมื่อสองปีที่แล้ว ที่มาร่วมเรียนด้วย ซึ่งไม่รู้ว่าดีหรือเปล่า เพราะจะแอบพูดภาษาไทยกัน(ปกติบังคับให้ใช้ภาษาอังกฤษ)

พี่น้องที่รัก...พ่อคิดว่าเราทุกคนมีหน้าที่ในจังหวะต่าง ๆ ของชีวิต วิทยากรก็มีการเรียนรู้เรื่องการเรียนรู้อะไรที่โรงเรียน คนวัยทำงานก็มีการเรียนรู้เรื่องการทำงานในหน้าที่ของตน คนวัยครอบครัวก็เรียนรู้เรื่อง การดำเนินชีวิตในครอบครัวอย่างที่เราควรจะเป็นเพื่อทำให้ชีวิตมีความสุข แต่อย่างไรก็ตาม ทุกคนต้องมีการเรียนรู้เรื่องชีวิตเป็นสำคัญ ซึ่งชีวิต คือ ทุกจังหวะนั่นเอง ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม ชีวิต คือ การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนให้เป็นคนดี และมีคุณค่า และมีความสุข

การเรียนรู้เรื่องชีวิตของคนเราจึงเป็นเรื่องไม่รู้จบ แต่สิ่งหนึ่งที่สำคัญ ในฐานะคริสตชน คือ การเรียนรู้เรื่องชีวิต กับพระเจ้า เป็นเราที่จะต้องให้คำตอบกับชีวิตเหมือนกันว่า เรามีประสบการณ์การเรียนรู้กับพระเจ้าอย่างไรบ้าง??? เราแต่ละคนเท่านั้นที่ตอบได้แบบ ตัวใคร ตัวผู้มัน...

